

Sygn. akt VW 364/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Klaudia Milek

Protokolant: Beata Lechowicz

po rozpoznaniu na rozprawach w dniu: 26.08.2014 roku sprawy, przeciwko K. S. s. T. i K. z domu S. ur. (...) w G.

obwinionego o to że: w dniu 1 listopada 2013 roku około godziny 23.40. w W. na ulicy (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu I wynik – 0,15 mg/l II wynik 0,13 mg/l III wynik 0,14 mg/l , wynik badania krwi (< 0,2 ‰) kierował samochodem marki R. o nr rej. (...) tj. czyn z art. 87 par 1 kw w zw z art. 45 ust 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym

orzeka

I. Obwinionego K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 87 par 1 kw wymierza karę grzywny w wysokości 700 (siedemset) złotych.

II. Na podstawie art. 87 par 3 kw w zw z art. 87 par 1 kw orzeka wobec obwinionego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10(dziesięć) miesięcy.

III. Na podstawie art. 29 par 4 kw na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza obwinionemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 1.11.2013 roku do dnia 29.08.2014 roku .

IV. Zasądza od obwinionego 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty , obciąża go kosztami postępowania w sprawie w kwocie 100 (sto) złotych.

Sygn. akt V W 364/14

UZASADNIENIE

K. S. został obwiniony o to, że w dniu 1 listopada 2013 roku około godziny 23.40 w W. na ulicy (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu: I wynik – 0,15 mg/l, II wynik – 0,13 mg/l, III wynik – 0,14 mg/l , wynik badania krwi (< 0,2 ‰) kierował samochodem marki R. o nr rej. (...), tj. czyn z art. 87 § 1 KW w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. „Prawo o ruchu drogowym” (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137, zm.: Dz. U. z 2011 r. Nr 30, poz.: 151; Dz. U. z 2011 r. Nr 222, poz. 1321 Dz. U. z 2012 r. poz. 951).

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 listopada 2013 roku około godziny 23.40 w W. na ulicy (...) patrol policji z Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Stołecznej Policji zatrzymał do kontroli samochód marki R. o nr rej. (...), którego kierującym był K. S..

Podczas przeprowadzonego badania stanu trzeźwości kierującego za pomocą urządzenia – analizatora wydechu: A-Sensor IV CM Wersja (...) nr fabryczny: (...) uzyskano następujące pomiary zawartości alkoholu w wydychanym

powietrzu: I badanie – 0,15 mg/l, II badanie – 0,13 mg/l, III badanie – 0,14 mg/l. Urządzenie, którym przeprowadzono badanie było wzorcowane w dniu 26 sierpnia 2013 roku w Laboratorium (...). Ś., W. F. Sp. J., akredytowanym przez Polskie Centrum Akredytacji. Zalecany termin następnego wzorcowania określono na dzień 25 lutego 2014 roku. Uzyskane za pomocą urządzenia – analizatora wydechu: A.-Sensor IV CM Wersja (...) nr fabryczny: (...) wyniki, nawet przy uwzględnieniu niepewności pomiaru, które przy wartości odniesienia: 0,10 mg/l wynosi 0,01 mg/l, świadczą o tym, iż w chwili zatrzymania pojazdu do kontroli przez patrol policji i w trakcie kierowania pojazdem bezpośrednio przez podjęciem interwencji przez funkcjonariuszy policji, K. S. znajdował się w stanie po użyciu alkoholu.

W dniu 2 listopada 2013 roku w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Stołecznej Policji przeprowadzono badanie zawartości alkoholu etylowego w płynach ustrojowych uzyskanych od K. S. podczas dokonanego w Szpitalu przy ul. (...) w W. pobrania jego krwi. Niniejsze badanie, które zostało przeprowadzone dwukrotnie, wykazało obecność w krwi K. S. nieznacznej ilości alkoholu etylowego, poniżej dwóch dziesiętnych promila.

K. S. w złożonym oświadczeniu zrezygnował z możliwości odholowania pojazdu marki R. o nr rej. (...) celem umieszczenia go na parkingu depozytowym i przekazał pojazd M. S..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej /k. 1/, protokołu użycia alkometru /k. 4/, świadectwa wzorcowania /k. 5/, kserokopii prawa jazdy /k. 6-6v/, protokołu pobrania krwi /k. 8/, sprawozdania /k. 9/, oświadczenia /k. 3/, zapytania o ukaranie /k. 14-16/.

Obwiniony K. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyznał, iż rzeczywiście wypił kilka łyków piwa. Zdarzenie to miało miejsce przed samym badaniem. Z uwagi na to chciał on, aby przeprowadzone zostało badanie stężenia alkoholu w jego krwi. Jednakże policjanci przestraszyli go, iż wynik powyższego badania może okazać się dla niego jeszcze bardziej niekorzystny.

K. S. wskazał również, iż nigdy wcześniej nie uczestniczył w podobnym zdarzeniu. Nigdy bowiem nie zamierzał wsiadać za kierownicę samochodu będąc pod wpływem alkoholu. Tego dnia otrzymał on jednak pilny telefon z pracy. Dlatego też udał się do samochodu. Podczas przeprowadzonego badania był pewien, że jego wynik okaże się negatywny. /k. 32 wyjaśnienia obwinionego K. S./

K. S. ma 40 lat. Z zawodu jest ekonomistą. Prowadzi własną działalność gospodarczą, z której nie uzyskuje dochodu. Posiada na swoim utrzymaniu dziecko. Nie był do tej pory karany. Nie był również leczony psychiatrycznie ani odwykowo. /k. 31 wyjaśnienia obwinionego K. S./

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, że okoliczności przedmiotowe zarzucanego obwinionemu czynu są bezsporne i wynikają z przeprowadzonych badań stanu trzeźwości K. S. oraz ze sporządzonej przez funkcjonariusza Policji T. G. notatki urzędowej, w której opisał on przebieg zdarzenia.

Po gruntownej analizie całokształtu ujawnionego w sprawie materiału dowodowego, Sąd doszedł do wniosku, że wyjaśnienia obwinionego zasługują na wiarę jedynie w niewielkiej części. Są one prawdziwe jedynie w odniesieniu do faktu prowadzenia przez obwinionego w dniu 1 listopada 2013 roku około godziny 23.40 w W. na ulicy (...) samochodu marki R. o nr rej. (...), zatrzymania pojazdu do kontroli przez funkcjonariuszy policji oraz przeprowadzenia badania stanu trzeźwości za pomocą urządzenia elektronicznego.

W pozostałym zakresie, mającym kluczowe znaczenie dla oceny winy obwinionego, w zakresie przede wszystkim ilości spożytego przez niego alkoholu, Sąd nie dał wiary jego wyjaśnieniom. Według Sądu wyjaśnienia obwinionego w tym zakresie są przyjętą przez niego linią obrony, mającą na celu minimalizację zawinienia oraz podważenie rzetelności przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Policji interwencji.

Zważyć należy również, iż wbrew wyjaśnieniom obwinionego złożonym w postępowaniu sądowym, w niniejszej sprawie przeprowadzone zostało badanie zawartości alkoholu etylowego w płynie ustrojowym – krwi K. S..

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na zebranych w sprawie dokumentach w postaci: notatki urzędowej /k. 1/, protokołu użycia alkometru /k. 4/, świadectwa wzorcowania /k. 5/, kserokopii prawa jazdy /k. 6-6v/, protokołu pobrania krwi /k. 8/, sprawozdania /k. 9/, oświadczenia /k. 3/ oraz zapytania o ukaranie /k. 14-16/, które zostały uznane na rozprawie za ujawnione. Dowody te należało uznać za w pełni wiarygodny materiał dowodowy albowiem zostały one sporządzone zgodnie z przepisami, zaś Sąd z urzędu również nie dostrzegł powodów, dla których należałoby im odmówić wiarygodności i mocy dowodowej. W związku z powyższym uczynił je podstawą dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych.

Obwinionemu K. S. zarzucono popełnienie czynu określonego w art. 87 § 1 Kodeksu Wykroczeń.

Wykroczenie określone w powołanym przepisie popełnia ten, kto znajdując się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Definicja stanu po użyciu alkoholu została określona w art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W myśl tego przepisu stan po użyciu alkoholu zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do:

- stężenia we krwi od 0,2 ‰ do 0,5 ‰ alkoholu albo,
- obecności w wydychanym powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³.

Przedmiotem ochrony określonym w dyspozycji art. 87 § 1 Kodeksu Wykroczeń jest bezpieczeństwo w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, które zagrożone jest przez osobę będącą po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka i prowadzącą pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Reasumując, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów, Sąd uznał, że obwiniony K. S. w dniu 1 listopada 2013 roku około godziny 23.40 w W. na ulicy (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu: I wynik – 0,15 mg/l, II wynik – 0,13 mg/l, III wynik – 0,14 mg/l, wynik badania krwi (< 0,2 ‰) kierował samochodem marki R. o nr rej. (...), tj. popełnienia czynu z art. 87 § 1 KW w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. „Prawo o ruchu drogowym” (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137, zm.: Dz. U. z 2011 r. Nr 30, poz.: 151; Dz. U. z 2011 r. Nr 222, poz. 1321 Dz. U. z 2012 r. poz. 951).

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości w zakresie winy K. S., która została udowodniona. W chwili popełnienia czynów obwiniony był człowiekiem dojrzałym życiowo, w pełni poczytalnym. Nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca winę obwinionego.

Dokonując wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 33 kw. Sąd brał zatem pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynów i cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego. Sąd wziął również pod uwagę rodzaj i rozmiar szkód wyrządzonych wykroczeniem, stopień winy i zachowanie obwinionego.

Wykroczenie wskazane w art. 87 § 1 kw zagrożone jest karą aresztu albo grzywny nie niższej niż 50 złotych. Orzeczona kara grzywny w wysokości 700 zł zdaniem Sądu jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez obwinionego i stopnia jego zawinienia i stanowić będzie dolegliwość o charakterze represyjno-wychowawczym, zapobiegającym w przyszłości ponownemu łamaniu przez obwinionego porządku prawnego.

Sąd jest zdania, iż poprzez orzeczenie względem obwinionego kary grzywny, zrealizowane zostaną tak cele prewencji indywidualnej, która ma na celu przede wszystkim powstrzymanie sprawcy od tego typu zachowań w przyszłości, jak

i prewencji generalnej, której zadaniem jest kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i utwierdzenie jego prawidłowych postaw wobec prawa.

Kierując się wskazanymi wyżej przesłankami na podstawie art. 87 § 3 kw Sąd orzekł w stosunku do K. S. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 miesięcy,

Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, Sąd zaliczył obwinionemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 1 listopada 2013 roku do dnia 29 sierpnia 2014 roku.

Orzeczenie o zryczałtowanych wydatkach postępowania oraz o opłacie wydano na podstawie art. 118 § 1 kpw w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia i art. 119 kpw w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w wysokości 100 zł i wymierzył mu opłatę w wysokości 70 zł.

Z tych względów orzeczono, jak w wyroku.